

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า
ฉบับวันจันทร์ที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ.2560

เกษตรบูรณาการ : หาม้าออกศึก ให้เข้าตา....ยามเข้าตาจน

งวดเข้ามาทุกที ในเรื่องของ การประเมินผลงานของรัฐบาลว่า กระทรวงไหนเข้าตา กระทรวงไหนไม่เข้าใจ ทำให้ผลงานไม่มีการขับเคลื่อนสู่สายตาประชาชน จนเป็นเหตุให้ เกิดปัญหาต่อการพัฒนาประเทศชาติ มามองกันให้เด่นชัดกันไป ในส่วนงานของกระทรวงเกษตรฯ มาถึงวันนี้ที่มีรมว. ที่ชื่อ พลเอกฉัตรชัย สาริกัลยะ และมีอีกรัฐมนตรีช่วยที่ มีนามกล่าวขานว่า “ชุตินา บุญยประภัสร์” ถึงวันนี้สังคม แทบไม่รู้จักชื่อ จนเป็นต้นเหตุของผลการสำรวจบางสำนัก มีการสุมถกถามตัวอย่างผลงานของรัฐมนตรี ยุคนี้ว่ากระทรวงไหน ควรจะถูกโยกย้าย

และก็เป็นไปตามคาดหมาย กระทรวงที่นำโด่งมากกว่ากระทรวงอื่นนั่นคือ กระทรวงเกษตรฯ ที่มีหัวเรือใหญ่ คือ ท่านรัฐมนตรี “ฉัตรชัย” นั้นเองงานนี้ก็ตามเดิม ตามความคาดหมาย คนที่เด่นมากที่สุดเห็นจะไม่พ้นปลัดกระทรวงเกษตรฯ ที่ออกมาตอบโต้โพลล์ที่สำรวจความคิดเห็น นั่นคือ ท่านปลัดกระทรวงเกษตรฯ อย่างท่านปลัดผ่น “ธีรภัทร ประยูรสิทธิ” เพราะท่านคิดของท่านเสมอว่าตลอดระยะเวลาสองปีที่ผ่านมา ฉันทมุงสร้างสรรค์ฉันทหวังพัฒนาภาคการเกษตร และสิ่งที่ฉันททำฉันททำมากมาย และจะให้เห็นทันตา ไม่มีทางต้องค่อยเป็นค่อยไป สังคมต้องเข้าใจ สื่อต้องเข้าใจท่านปลัด “ผ่น” ให้มากกว่าที่เป็นอยู่

งานนี้ต้องบอกว่า ที่ผ่านมามาท่านปลัดกระทรวงเกษตรฯ คนนี้ตั้งใจจริงแค่ไหน ปฏิเสธไม่ได้ว่าท่านอาจอยากเห็นภาคการเกษตรของไทยพัฒนาไปได้ด้วยดี แต่การคิดว่า อย่างเดียว คงไม่มีวันพัฒนาไปได้ เพราะต้องยอมรับว่า การที่ท่านก้าวเข้ามาอยู่ในกระทรวงเกษตรฯ แบบหัวเดียวกระเทียมลีบไม่สนใจใคร ก็อย่าหวังจะทำงานเดินหน้าไปได้ เพราะคนกระทรวงเกษตรฯ ระดับบึ้กหลายคนก้มหน้าไม่ได้ และพร้อมที่จะเป็นหอกทิ่มแทงได้ตลอดเวลา ต้องบอกว่าแต่ละคน เขี้ยวลากดินโดนสวนเอาง่ายๆ หากไม่แน่จริง แม้จะใหญ่แค่ไหนก็มีสิทธิ์ล้มกลางแดดได้ หากเสาค้ำไม่ดีพอ และทีมงานไม่เข้มแข็งพอ นั่นคือจุดเสียของท่านปลัด “ผ่น” ว่ากันง่ายๆ ว่ากันว่าบางที่มีอธิบดีบางคนมาขอพบท่านปลัด ทีมงานหน้าห้องยังถามหน้าตาเฉยว่าท่านเป็นใคร เรื่องแค่นี้ที่ทีมงานท่านยังไม่รู้ว่าใครเป็นใครก็อย่าหวังจะได้ใจคนกระทรวง ให้เดินหน้าต่อได้ สุดท้ายผลงานไม่มีก็ต้องเดินจากไป เพื่อให้คนใหม่มาสานต่อ

มาวันนี้ ต้องลุ้นกันต่อไปว่าใคร จะเข้าตากรรมการอย่างนายกรัฐมนตรี เพราะแว่กันไว้ที่ผ่าน มา ท่านรัฐมนตรี กระทรวงเกษตรฯ ส่งรายชื่อไป แต่มีมันดันไม่เข้าตากรรมการ ว่ากันว่า คนที่ถูกเสนอ ชื่อไปยังเลืดสาดซิบ ส่วนจะอย่างไรลองลุ้นกันสักตั้งเพราะมีคนเล่าให้ฟังว่าสปีดาร์นี้ มีตัวเลือกตั้ง 3 คน ให้ท่านนายกรัฐมนตรีที่ชื่อ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้เลือก คนแรกคือจอมยุทธ์ แห่งการเอาใจ ที่อดีตเคยเป็นดาวตลกของมหา'ลัยแห่งหนึ่งย่านบางเขน ส่วนคนที่สอง เป็นอดีตนักเรียนนอกที่รูปหล่อพอรววย ส่วนคนที่สาม เป็นคนที่เคย เจ็บเพราะนาย และลูกน้อง แต่ก็เข้าใจงานเกษตรฯเชื่อมได้ ทั้งสายเก่าและสายใหม่ ส่วนท่านนายกฯ จะเลือกม้งงานตัวไหน คงต้องรอลุ้นกัน และต้องบอกว่าการ เลือกมาศึกครั้งนี้ วัตทั้งใจวัตทั้งกินของ คนตั้ง...จบปะ....

ราชดำเนิน

ยื่นเอาอยู่!ปราบ‘หนอนหัวดำ’ เกษตรฯย้ำใช้วิธีผสมผสานแบบคลุมพื้นที่ได้ผลชะงัด

นายสมชาย ชาญณรงค์กุล อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร เปิดเผยถึงความคืบหน้าการดำเนินโครงการป้องกันกำจัดศัตรู มะพร้าว (หนอนหัวดำ) ด้วยวิธีผสมผสานแบบครอบคลุมพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืนว่า ขอยืนยันว่ากระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ โดยกรมส่งเสริมการเกษตรและกรมวิชาการเกษตรได้ ทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด ในการป้องกันกำจัดหนอนหัวดำ โดย ดำเนินการตามมาตรการที่กำหนด ซึ่งเป็นไปตามหลักการทาง วิชาการ และทำครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อกำจัดหนอนหัวดำให้หมดไปจากประเทศไทยอย่างยั่งยืน ซึ่งที่ผ่านมากรมส่งเสริม การเกษตรได้เร่งรัดดำเนินการตามแผนปฏิบัติการมาตั้งแต่เดือนพฤษภาคมจนถึงขณะนี้ โดยเฉพาะ สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมของเกษตรกร รมณรงค์การตัดทางใบที่ถูกหนอนหัวดำทำลายและนำมา เผา เพื่อตัดแหล่งที่อยู่อาศัยของหนอนหัวดำ อบรมที่มรับจ้างฉีดและพ่นสารเคมี จำนวน 753 ทีม ที่สำคัญคือการปล่อยแตนเบียนบราคอน (Bracon hebetor) ซึ่งแบ่งเป็น 2 รอบ คือ รอบแรกปล่อยแตน เบียนบราคอนจำนวน 5 ครั้ง (พฤษภาคม-กรกฎาคม 2560) โดยปล่อยทุกๆ 15 วัน อัตรา 200 ตัวต่อไร่ ซึ่งขณะนี้ปล่อยแตนเบียนไปแล้วไม่ต่ำกว่า 35.2 ล้านตัว ครอบคลุมพื้นที่ระบาศ 29 จังหวัด เริ่มเห็น การฟื้นตัวของต้นมะพร้าวบ้างแล้ว แต่เพื่อเป็นการกำจัดให้สิ้นซาก จะต้องใช้สารเคมีควบคุมให้อยู่หมัด จากนั้นจะกลับมาปล่อยแตนเบียนอีกครั้งหลังฉีดและพ่นสารเคมีเสร็จ กำหนดปล่อยแตนเบียนต่อเนื่อง ไปอีกอย่างน้อย 16 ครั้ง ภายใน 8 เดือน คิดเป็นแตนเบียนรวมกว่า 252 ล้านตัว เพื่อการควบคุมหนอน หัวดำอย่างต่อเนื่อง และรักษาสมดุลทางธรรมชาติ

อย่างไรก็ตาม ในการจัดซื้อสารเคมี emamectin benzoate 1.92% EC และ chlorantraniliprole 5.17% SC ด้วยวิธี e-bidding ยังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาผลจากการเสนอราคาทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จและส่งมอบให้กับทางจังหวัดได้ดำเนินการมาตรการใช้สารเคมีได้เร็ว ๆ นี้ ในระหว่างรอสารเคมีทางกรมส่งเสริมการเกษตร ได้เตรียมความพร้อมโดยการอบรมพร้อมทดสอบที่รับจ้างฉีดและพ่นสารเคมี รวมถึงรณรงค์ให้เกษตรกรตัดทางใบเพื่อกำจัดแหล่งอาศัยของหนอนหัวดำอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งช่วงนี้ฝนตกชุกสามารถช่วยลดการระบาดของ หนอนหัวดำได้ส่วนหนึ่ง เนื่องจากฝนตกทำให้แมลงศัตรูพืชได้ระยะไม่ไกลนัก การแพร่ระบาดจึงอยู่ในวงจำกัด อีกทั้งน้ำฝนจะช่วยให้เชื้อรามาเกาะที่ปลอกของรังหนอน ทำให้หนอนตายโดยธรรมชาติส่วนหนึ่ง ประชากรหนอนหัวดำจึงลดลงตามลำดับ เมื่อการจัดซื้อสารเคมีเรียบร้อยและดำเนินการฉีดและพ่นตามแผน ร่วมกับการปล่อยแตนเบียนต่อเนื่อง เชื่อกันว่าจะสามารถตัดวงจรหนอนหัวดำได้อย่างเบ็ดเสร็จ

9ปี'ห้ามโฆษณา'น้ำเมา' กฎหมายเขียนไว้ชวนให้งง?

กลับมาเป็นประเด็นร้อนทางสังคมอีกครั้งกับกรณี “โพสต์ภาพเหล้าเบียร์บนอินเทอร์เน็ต” หลังจากที่ พล.ต.อ.วิระชัย ทรงเมตตา ที่ปรึกษา สบ.10 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ออกมาเปิดเผยเมื่อ 20 ก.ค. 2560 ว่า เตรียมเรียกดาราและบุคคลที่มีชื่อเสียงจำนวนหนึ่งเข้ารับทราบข้อกล่าวหา

หลังพบว่ามีกร “โฆษณาเพื่อจูงใจให้ดื่ม” ซึ่งจะมีความผิดตาม มาตรา 32 ซึ่งระบุว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม” ซึ่งผู้ที่ฝ่าฝืนนั้น มาตรา 43 ระบุว่า จะมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 2 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ รวมถึงปรับอีกไม่เกินวันละ 5 หมื่นบาทจนกว่าจะทำการแก้ไขให้ถูกต้อง

โดย พล.ต.อ.วิระชัย ยังกล่าวเพิ่มเติมว่า “แม้โพสต์ภาพโดยไม่เห็นตราสินค้า แต่ก็ต้องดูเจตนาอีกกว่าเป็นการเชิญชวนให้มาดื่มหรือไม่” พร้อมกับย้ำด้วยว่าขอให้ระมัดระวัง ไม่อยากให้เป็นประชาชนทำผิด อีกทั้งในข้อกฎหมายยังตั้ง “ค่าหัว” รางวัลนำจับสำหรับผู้ชี้เบาะแสการโฆษณา โดยผู้แจ้งจะได้

ส่วนแบ่ง “1 ใน 4 ของค่าปรับ” เมื่อคดีสิ้นสุดลง จึงเชื่อว่าน่าจะมีคนช่วยสอดส่องกันมากขึ้น คล้ายจะเป็น “หนังฉายซ้ำ” เพราะเคยเกิดกรณีเดียวกันเมื่อช่วงปลายปี 2558 เมื่อ นพ.สมาน พุตระกูล ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรมควบคุมโรค (ในขณะนั้น) ออกมาเตือนประชาชนในลักษณะเดียวกัน ผลคือเกิด “แรงต้าน” ขึ้นเป็นวงกว้าง ที่เห็นได้ชัดคือ “ประท้วงเสียดสี” ด้วยการนำขวดหรือกระป๋องบรรจุเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มา “แปะฉลากสินค้าอื่น” อาทิ นมโรงเรียน น้ำยาปรับผ้านุ่ม น้ำปลา ฯลฯ โพสต์ลงในสื่อออนไลน์จำนวนมาก หรือหลายรายไม่ได้โพสต์ภาพทำนองดังกล่าว ทว่าใช้วิธีเขียนข้อความแทน อาทิ “เสก โลโซ” เสกสรรค์ สุขพิมาย นักร้องนักดนตรีชื่อดัง โพสต์ภาพน้ำแข็งก้อนพร้อมข้อความ “ถ้าเหล่าเบียร์ไม่ให้โพสต์ เฮียขอโพสต์ น้ำแข็งก็แล้วกัน น้ำแข็งแถวบ้านน้องๆ ขายยังงี้” ในแฟนเพจ “SEK LOSO” เพจทางการของนักร้องดัง หรือ ผศ.ดร.พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์ อาจารย์คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โพสต์ข้อความ “ไม่มีอะไรรับโพสต์เฉยๆ” บนเฟซบุ๊กส่วนตัว “Pitch Pongsawat” พร้อมกับภาพ “แอลกอฮอล์ล้างแผล” เรียกเสียงเฮฮาขบขันจากชาวเน็ตได้อย่างมาก

ครั้งนี้เช่นกัน..นอกจากชาวเน็ตไทยจะ “ประท้วง” ด้วยการโพสต์ภาพเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แปะฉลากสินค้าอื่นทับแล้ว คนดังอย่าง “คุณชายอดัม” ม.ร.ว.เฉลิมชาติ ฤกษ์ ผู้กำกับภาพยนตร์และละครซีรีส์ และ “ป่าเต็ง” ยุทธนา บุญอ้อม นักจัดรายการวิทยุและผู้ให้กำเนิดงานเทศกาลดนตรี Big Mountain Music Festival ตั้งข้อสังเกตถึงความ “คลุมเครือ” ของข้อกำหนด ที่สามารถใช้ “ดุลยพินิจ” ดีความได้ อย่าง “ครอบจักรวาล” และทิ้งคำถามไว้ว่าเข้าข่าย “ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลหรือไม่?” โดยเฉพาะหากผู้โพสต์ “ไม่ได้รับผลประโยชน์ใดๆ” มาจากผู้ผลิตหรือผู้จำหน่าย ไม่ต่างจากแวดวงนักกฎหมาย ทนายความผู้มีชื่อเสียงระดับ “เซเลบฯ” หลายคน ให้ความเห็นกันไป “คนละอย่าง” ไล่ตั้งแต่ ทนายเกิดผล แก้วเกิด ชี้ว่า ตามมาตรา 32 ของ พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 แบ่งได้เป็น 2 ประเด็น 1.การโฆษณา ประเด็นนี้จะรับคือไม่รับค่าจ้างมาก็มีความผิดทั้งสิ้น กับ 2.ลักษณะของการโพสต์ ประเด็นนี้จะผิดหรือไม่ผิด อยู่ที่ว่ามีการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักชวนให้ดื่มด้วยหรือไม่ หากไม่มีก็ไม่ถือว่าผิด

คนต่อมา ทนายรณณรงค์ แก้วเพ็ชร เจ้าของเพจดัง “ทนายคู่ใจ” ตั้งข้อสังเกตว่า กฎหมายนี้สามารถตีความไปได้ถึงขั้นแม้กระทั่ง “การนำฉลากอื่นมาแปะทับขวดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก็ยังมีความผิดเพราะเป็นการโฆษณาโดยอ้อม” อย่างไรก็ตาม หากไปดูใน มาตรา 3 ของ พ.ร.บ. เดียวกันพบว่า นิยามของ “โฆษณา” ตามกฎหมายดังกล่าว หมายถึงต้อง “เพื่อประโยชน์ในทางการค้า” ด้วยจึงจะครอบคลุมประกอบความผิด

ดังนั้นจึงมองว่าความผิดตาม มาตรา 32 ที่ว่าด้วยการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่น่าจะใช้การตีความตามความหมายในพจนานุกรมได้ โดยหลังจากนี้ตนจะตรวจสอบต่อไปว่า เมื่อครั้งที่มีการประชุมเตรียมออก พ.ร.บ. ฉบับนี้ เจตนารมณ์คือต้องการนำมาใช้กับคนทั่วไปหรือเฉพาะกับผู้ประกอบการธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กันแน่?

หรือจะเป็น ทนายประมาณ เลือง วัฒนาวนิช ที่ให้สัมภาษณ์กับผู้สื่อข่าว “แนวหน้าออนไลน์” เกี่ยวกับข้อกังวลของประชาชนกรณีจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ซึ่งมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แล้วโพสต์ข้อความ

ในสื่อออนไลน์ทำนองชักชวนเพื่อนฝูงมาร่วมงานว่าจะมีความผิดหรือไม่ โดยกล่าวว่า การโพสต์ภาพลักษณะดังกล่าวเจตนาคือชวนคนรู้จักมาสังสรรค์ ไม่มีเจตนาโฆษณาตัวเครื่องตีมแอลกอฮอล์ แล้วจะมีความผิดได้อย่างไร?

“คนปฏิบัติดีความเสียจนประชาชนขยับตัวไม่ได้เลย โฆษณามันก็ต้องประชาสัมพันธ์ จะทางสื่อไหนก็แล้วแต่ เพื่อประโยชน์ทางการค้าของเครื่องตีมแอลกอฮอล์ จะโฆษณาจริงหรือโฆษณาแฝงก็แล้วแต่ แต่ถ้าแค่ชวนเพื่อนมาตีมสังสรรค์ มันจะเป็นโฆษณาได้ยังไง คนโพสต์เขาไม่ได้เจตนาจะโฆษณา เขาเจตนาจะชวนเพื่อนมาสังสรรค์เฮฮา” นายประมาธ ระบุ

แม้จะเข้าใจได้ว่าเจตนาของผู้ออกกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ต้องการจำกัดการโฆษณาเครื่องดื่มมีนเมาที่ผู้ผลิตโดยเฉพาะรายใหญ่ทั้งหลาย “โหมกลยุทธ์” ทำการตลาดสารพัดรูปแบบ ซึ่งอาจมีผลให้คนที่พบเห็นตีมกันมากขึ้น รวมถึงลดจำนวน “นักตีมหน้าใหม่” หรือผู้ที่ไม่เคยตีมมาก่อนแต่คิดจะตีมให้น้อยลง แต่อีกมุมหนึ่ง การเขียนกฎหมายในลักษณะตีความได้กว้างเช่นนี้ ก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมอย่างมากเช่นกัน เพราะในเมื่อ “การตีมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ผิดกฎหมาย” เหตุใดจึงมีการออกและบังคับกฎหมายใช้ในลักษณะ “บังคับกลายๆ ให้คนตีมต้องหลบๆ ซ่อนๆ” บอกใครไม่ได้ราวกับการเสพยาเสพติดให้โทษร้ายแรง ทั้งที่ผู้ตีมและโพสต์ไม่เกี่ยวข้องกับใดๆ กับผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายเครื่องดื่มมีนเมา อีกทั้งยังทำให้หลายรายก็ไม่ได้ให้เห็นตราสินค้า เพียงแต่โพสต์ภาพบรรยากาศการเลี้ยงสังสรรค์เท่านั้น พลอยรู้สึกกังวลใจไปด้วยเพราะกลัวจะมีความผิด จึงมีเสียงเรียกร้องเป็น “คำถาม” ดังขึ้นมาว่า กฎหมายดังกล่าวที่ใช้มานานถึง “9 ปี” แล้วนั้น สมควรถูก “ทบทวน” ปรับปรุงแก้ไข..ทั้งเพื่อให้ “ชัดเจน” ไม่คลุมเครือจนเกิดปัญหาการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และเพื่อให้ “สมดุล” ไม่กระทบต่อวิถีชีวิตของสุจริตชนคนทั่วไปหรือไม่?